

Beograd

Putovanje jednog prirodnjaka

Olga Vasić

**KROZ PANČIĆEVA
PUTOVANJA
IZLOŽBA POKAZUJE
DOPRINOS, ZNAČAJ I
UTICAJ OVOG
ČOVEKA U NAUČNOJ,
OBRAZOVNOJ I
DRUŠTVENOJ SFERI
SRBIJE U XIX VEKU**

Kada je Josif Pančić 8. marta 1888. godine preminuo, Beograd je sutradan osvanuo sav pod crnim zastavama. U veličanstvenom ispraćaju su pored mitropolita, velikodostojnika i građana, učestvovali i đaci svih škola i članovi svih građanskih udruženja. Kralj Milan je iz državnih razloga bio odsutan, u vreme Pančićeve sahrane morao je da prisustvuje pogrebu nemačkog cara.

U veličanstvenoj povorci koja je svedočila o ogromnom, pravom i iskrenom poštovanju koje je narod prema njemu osećao, Pančića su u kovčegu od omorikinog drveta nosili učenici i profesori Velike škole. Nikad nije se dogodilo da jedan prirodnjak, profesor, skromni državni službenik bez ikakvog imanja i uštedevine, zasluženom dobije takvo masovno i nepodeljeno divljenje javnosti.

Uz iste počasti, devet godina kasnije, 1897. otkriven je spomenik Josifu Pančiću u Akademskom parku.

Фото: М. Никетић
Природњачки музеј

Svečanost je bila organizovana na najvišem državnom nivou, a spomenik je otkrio tadašnji gradonačelnik Beograda, Nikola Pašić. Današnji Studentski trg bio je nedovoljan da primi sve one koji su želeli da Pančiću ponovo odaju poštu. Po strogo utvrđenom protokolu svečanosti su prisustvovali ministri, kraljeva svita, državni savetnici, članovi Srpske i stranih akademija nauka, visoki oficiri, profesori i učenici Velike, i svih

ostalih beogradskih škola, i još mnogi drugi zvaničnici.

Ali, još je važnije istaći to da su ovom događaju prisustvovali mnogobrojni građani, a to znači da su dobro znali šta je sve Pančić učinio za Srbiju i srpski narod. Odajući poštu tom skromnom ali velikom i značajnom čoveku, pokazali su da umeju da cene i uvažavaju sve ono što Pančić jeste.

Nešto više od jednog veka kasnije, ove 2014. godine, obeležavanje 200 godina od rođenja Josifa Pančića, prvog, najvećeg i najznačajnijeg srpskog botaničara i 'najstarijeg' velikana srpske nauke, obeleženo je u najmanju ruku neupadljivo i daleko od javnosti.

Srpska akademija nauka i umetnosti ovu značajnu godišnjicu svog prvog predsednika obeležila je jednodnevnom kombinacijom svečane akademije i naučnog skupa (kojoj su uglavnom prisustvovali oni koji više ili manje već poznaju Pančićev rad i značaj), a više se govorilo o tome šta je u prirodnim naukama urađeno posle Pančića (čak i bez neposredne veze sa Pančićem), nego o samom Pančiću.

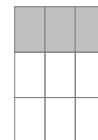
Propuštena je prilika da se, naročito mladim generacijama kojima je Pančić svojevremeno poručio: „da će tek temeljnim upoznavanjem i proučavanjem prirode naše zemlje pokazati koliko voli i poštuje svoju otadžbinu“, Josif Pančić pokaže kao najbolji primer da pravi motivi, istraj-

Datum: 28.03.2015
Medij: Danas
Rubrika: dopisnica / ukrštenica / horoskop
Autori: Olga Vasić
Teme: Prirodnjački muzej

Napomena:
Površina: 350
Tiraž: 0

Naslov: Putovanje jednog prirodnjaka

Strana: 22

nost i upornost, kao i veliki, posvećen i predan rad uvek dovode do rezultata čija vrednost opstaje bez obzira na doba, modu, trendove, društvene i političke promene.

Na kraju 2014. godine, koja je u stvari trebalo da bude zvanično proglašena za Godinu Josifa Pančića, Prirodnjački muzej u Beogradu priređuje izložbu o Josifu Pančiću kao omaž ovom velikom prirodnjaku i prvom u plejadi velikana srpske nauke. Istovremeno, Muzej širokoj publici svih uzrasta i profila obrazovanja, na razumljiv, zanimljiv, slikovit i prijemčiv informativni način priča priču o ovom velikom čoveku i rodoljubu, otkriva njegove staze i putokaze i prenosi Pančićeve misli, dela, zaveštanja i poruke.

Kroz Pančićeva putovanja: od rodnog sela Ugrini preko Gospića, Rijeke, Zagreba, Budimpešte do Beča, u potrazi za znanjem iz prirodnih nauka, a naročito botanike, od Beča preko Beograda do Jagodine i Kragujevca gde je radio kao lekar ali i tragao za biljkama po Srbiji, od Kragujevca do Beograda gde je i formalno postao botaničar, i sa licejcima (studentima Liceja) po Srbiji da bi upoznali i otkrili prirodna blaga Srbije, izložba pokazuje Pančićev doprinos, značaj i uticaj u naučnoj, obrazovnoj i društvenoj sferi Srbije u XIX veku, koji u botanici traju do današnjih dana. Na najviši vrh Kopaonika Pančićevi posmrtni ostaci preneti su 63 godine nakon njegove smrti, 1951, povodom proslave pedesetogodišnjice Planinarskog saveza, što se poklopilo i sa stogodišnjicom Pančićeve prve posete Kopaoniku,

TEKST JE NAPISAN ZA KATALOG IZLOŽBE „Putovanje. Josif Pančić (1814–1888), koja je otvorena u beogradskom Prirodnjačkom muzeju do kraja aprila.

